

Информативни лист о заразним болестима

Мале богиње

Мале богиње су озбиљна заразна болест која се лако шири ваздухом. Имунизација је ефикасна у спречавању болести. Сва деца и одрасли који су рођени 1966. године или касније треба да приме 2 дозе MMR вакцине ако већ немају имунитет.

Шта су мале богиње?

Мале богиње су вирусно обољење које може да доведе до озбиљних компликација. У прошлости је зараза малим богињама била честа дечија болест. Захваљујући имунизацији, мале богиње се сада ретко појављују у Новом Јужном Велсу.

Који су симптоми болести?

- Први симптоми су температура, умор, кашаљ, цурење носа, болне црвене очи и слабост. Неколико дана касније појављује се осип. Осип почне на лицу, шири се низ тело и траје 4-7 дана.
- Компликације настају код око једне трећине оболелих од малих богиња. Компликације укључују инфекцију уха, пролив и упалу плућа, а може да буде потребно и болничко лечење. Око један од сваких 1000 оболелих добије енцефалитис (отицање мозга).

Како се болест шири?

- Мале богиње се обично преносе када неко удахне вирус малих богиња који је заражена особа избацила у ваздух кашљањем или кијањем. Мале богиње су једна од најзаразнијих болести код људи. Да би се неко заразио, довољно је само да буде у истој просторији са оболелим од малих богиња.
- Оболели од малих богиња су обично заразни непосредно пре појаве симптома па до четири дана након појаве осипа. Болест се обично јавља око 10 дана после излагања вирусу. Осип се обично јавља око 14 дана после инфицирања.

Код кога постоји ризик од ове болести?

Мале богиње су биле честа болест пре 1966. године, тако да је већина особа рођених пре тога имуна.

Особе код којих постоји ризик од малих богиња укључују:

- Особе које су рођене 1966. године или касније које никада нису имале мале богиње и које нису примиле две дозе вакцине против малих богиња, заушака и рубеоле (MMR) од својих 12 месеци старости.
- Особе код којих је имуни систем ослабљен (нпр. особе које примају хемотерапију или радиотерапију због рака или особе које узимају велике дозе лекова са стероидима) чак и ако су у потпуности имунизоване или су имале мале богиње.
- Особе које нису имуне, а путују у иностранство.

Како се спречава зараза малим богињама?

- Најбоља заштита против малих богиња је имунизација са две дозе MMR вакцине. Та вакцина пружа заштиту против малих богиња, као и против заушака и рубеоле.
- Прва доза MMR вакцине треба да се да деци када напуне 12 месеци, а друга доза када напуне 4 године старости.
- Свако ко је рођен 1966. године или касније и никада није био заражен малим богињама или није добио MMR вакцину, мора обавезно да прими две дозе MMR вакцине у размаку од најмање четири недеље.
- Вакцина може безбедно да се прими више од два пута, тако да особе које нису сигурне у то да ли су је некада примиле, треба да се вакцинишу.
- Оболели од малих богиња треба да остану код куће док не престану да буду заразни (тј. до 4 дана после почетка осипа).
- Код особа које немају имунитет и дођу у контакт са оболелим од малих богиња, инфекција понекад може да се спречи давањем MMR вакцине у року од 3 дана или давањем имуноглобулина у року од 7 дана од доласка у контакт са вирусом.

Како се поставља дијагноза малих богиња?

- На мале богиње се сумња када се неко лоше осећа, кашље, цури му нос или га боле очи и има температуру после чега следи осип.
- Кадгод се посумња на мале богиње, треба да се да на анализу крв, брис из носа и грла и узорак мокраће да би се потврдила дијагноза. Потврђивање дијагнозе је важно, јер омогућава заводима за јавно здравље да брзо интервенишу код других особа које су под ризиком од заразе малим богињама.

Како се лече мале богиње?

- Особама са малим богињама се обично саветује да мирују, да пију доста течности и да узимају парацетамол за смањење температуре. Не постоји никакав посебан третман.
- Док је неко заразан, важно је да остане код куће и тако смањи могућност преношења болести на друге.

Како реагују заводи за јавно здравље?

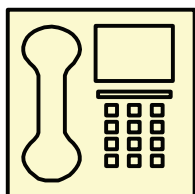
Лекари, болнице, лабораторије, школе и обданишта морају да пријаве случајеве малих богиња локалном заводу за јавно здравље. Особље завода за јавно здравље ће разговарати са лекаром и пацијентом (или његовим неговатељима) да сазна како је дошло до инфекције, да идентификује остале особе код којих постоји ризик од инфекције, да уведе контролне мере (као што су имунизација и ограничавање похађања школе или одласка на посао) и да пружи друге савете.

Више информација

Информативни лист, „Мале богиње: информације за контакте“ (“Measles: Information for Contacts”) садржи специфичне информације за особе које су биле изложене вирусу. Информативни лист може да се нађе на:

http://www.health.nsw.gov.au/resources/publichealth/infectious/diseases/measles_contact_factsheet_pdf.asp

Више информација – Заводи за јавно здравље у Новом Јужном Велсу

1300 066 055

www.health.nsw.gov.au